

κατά

Knoll International Spa

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι παρέχει σε κάτοχο αποκλειστικού δικαιώματος διανομής προστατευόμενου έργου τη δυνατότητα να απαγορεύει την προσφορά πωλήσεως ή στοχευμένη διαφήμιση αφορώσα το πρωτότυπο ή αντίγραφο του έργου αυτού, ακόμα και όταν δεν αποδεικνύεται ότι η εν λόγω διαφήμιση κατέληξε στην απόκτηση του προστατευόμενου έργου από αγοραστή της Ένωσης, καθόσον η διαφήμιση αυτή παροτρύνει τους καταναλωτές κράτους μέλους, εντός του οποίου το έργο αυτό προστατεύεται από το δικαίωμα του δημιουργού, να το αποκτήσουν.

(¹) EE C 367 της 14.12.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαΐου 2015 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Gazprom» ΟΑΟ

(Υπόθεση C-536/13) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Διαιτησία — Δεν εμπίπτει — Αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων — Διαταγή εκ μέρους διαιτητικού δικαστηρίου εδρεύοντος σε κράτος μέλος — Διαταγή με σκοπό να εμποδιστεί η άσκηση ή η συνέχιση διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους — Εξουσία των δικαστηρίων κράτους μέλους να αρνηθούν την αναγνώριση της διαιτητικής αποφάσεως — Σύμβαση της Νέας Υόρκης]

(2015/C 236/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Gazprom» ΟΑΟ

παρισταμένης της: Lietuvos Respublika

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους δικαστηρίου κράτους μέλους αναγνώριση και εκτέλεση, ή στην άρνηση αναγνώρισεως και εκτελέσεως, διαιτητικής αποφάσεως η οποία απαγορεύει σε διάδικο να υποβάλει ορισμένα αιτήματα ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους αυτού, καθόσον ο ως άνω κανονισμός δεν διέπει την αναγνώριση και εκτέλεση, εντός κράτους μέλους, διαιτητικής αποφάσεως εκδιδόμενης από διαιτητικό δικαστήριο εντός άλλου κράτους μέλους.

(¹) EE C 377 της 21.12.2013.